

Uwagi Miasta Częstochowy do projektu ustawy o jawności życia publicznego

Lp.	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi
1.	W art 2 ust 1 pkt.2): „Informacja publiczna – informacja o działalności organów władzy publicznej oraz pełniących funkcje publiczne, informacja o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa”	Zasadnym wydaje się dookreślenie przy definicji informacji publicznej, iż dotyczy ona sfery faktów i informacji już istniejącej i będącej w posiadaniu podmiotu zobowiązanego.
2.	- W art. 5 ust. 1 pkt 1) „uzyskiwania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to istotne dla interesu publicznego”	Wykreślono słowo „szczególny” (poprzednie brzmienie „szczególnie istotny interes publiczny”) co rozszerza katalog spraw jakie podmiot zobowiązany będzie musiał przetwarzać.
3.	W art. 7 dopisać ust. 4 o brzmieniu: „Informacji publicznej nie stanowią dokumenty wewnętrzne. Jako dokument wewnętrzny należy rozumieć utrwaloną informację o charakterze roboczym (zapiski, notatki), która stanowi proces myślowy lub rozważań, etap wypracowywania koncepcji lub przyjęcia ostatecznego stanowiska i nie przesądza o kierunkach działania podmiotu zobowiązanego.”	Brak definicji co stanowi informację publiczną powoduje liczne wątpliwości i skutkuje kierowaniem spraw do sądów administracyjnych. Obecnie bardzo duża część orzeczeń sądowych dotyczy rozważań czy wnioskowana informacja stanowi informację publiczną, dlatego zasadnym wydaje się dookreślenie definicji dokumentu wewnętrznego.
4.	W art. 15 dopisać ustęp o brzmieniu: „Wniosek zawiera informację o wnioskodawcy, w tym imię i nazwisko oraz adres umożliwiający skuteczne doręczenie odpowiedzi wnioskodawcy lub pełnomocnikowi wnioskodawcy.”	Coraz częściej zdarzają się przypadki wykorzystywania informacji publicznej do celów innych niż kontrola społeczna, dlatego sformalizowanie procedury składania wniosku tzn. konieczność przedstawienia się może ukrócić proceder składania wniosków tzw. pieniackich (np. do celów zaspokojenia własnej ciekawości, przedstawienia konkretnego pracownika samorządowego w złym świetle, uzyskania wiedzy o sąsiedzie, zobligowanie gminy do rozpatrzenia oferty przedsiębiorcy składającego wniosek o udostępnienie informacji publicznej)
5.	W art. 16 dopisać ustęp: „W przypadku niespełnienia warunków formalnych określonych w ust. jw. (zapropionowany w wierszy powyżej) wzywa się wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych, wraz z pouczeniem, że ich nieusunięcie w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.”	Brak w ustawie doprecyzowania w tym zakresie.
6.	Art. 17 dopisać ustęp: „Ustalając wysokość opłaty , o której mowa w ust. 2 uwzględnia się koszty przygotowania lub przekazania informacji publicznej w określony sposób i w określonej formie oraz inne czynniki, które mogą mieć wpływ w szczególności na koszt, czas przygotowania lub przekazania informacji. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy kosztów poniesionych bezpośrednio w celu przygotowania lub przekazania informacji	Brak definicji jakie składniki można zaliczyć do dodatkowych kosztów, a taki zapis wskazuje jakie czynniki możemy uwzględnić przy obliczaniu kosztów (wzorowano się na ustawie o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego gdzie lepiej doprecyzowano kwestie dot. kosztów).

	publicznej.”	
7.	Art. 17 przywrócić ustęp (w projekcie ustawy z dn.23.10.2017 art 20): „Udostępnienie informacji zgodnie z wnioskiem następuje po upływie 14 dni od dnia uiszczenia opłaty przez wnioskodawcę, chyba że wnioskodawca w tym terminie: 1) nie uiści opłaty, o której mowa w ust. 1, o wysokości której został zawiadomiony przez podmiot obowiązany do udostępnienia; 2) dokona zmiany wniosku w zakresie sposobu lub formy udostępnienia informacji; 3) wycofa wniosek”	Obecnie praktycznie bardzo trudna jest procedura wyegzekwowania opłaty od wnioskodawcy w przypadku jej nieuiszczenia.
8.	Art 8 ust. 2 pkt 4) wykreślić	Możliwość udostępniania danych osobowych zawartych w aktach postępowania administracyjnego jest zbyt daleko idącą ingerencją w prywatność obywateli.
9.	Art.8 ust. 2 pkt) wyjaśnić pojęcie „danych osobowych osób trzecich”	Obecnie w Kpa nie występuje definicja osoby trzeciej w postępowaniu administracyjnym.
10.	Art 15 ust. 2 powinien mieć brzmienie: „Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku.”	Skrócenie terminu załatwienia wniosku z sytuacji gdy ma on złożony charakter do 30 dni może powodować paraliż w załatwianiu bieżących spraw. W projektowanej ustawie podmioty zobowiązane muszą w skróconym terminie załatwiać wnioski przetworzone, które niejednokrotnie są bardzo złożone i wymagają bardzo dużych nakładów pracy (okres 30 dni może być niewystarczającym do przygotowania wnioskowanych informacji).

Art. 9 ust. 4 – konieczność prowadzenia w BIP rejestru w formie umożliwiającej przeszukiwanie oraz sortowanie informacji w nim zawartych wiąże się z dodatkowymi nakładami finansowymi w celu dostosowania systemów informatycznych tj. BIP-u oraz systemu z danymi np. CRU (po wstępnej analizie koszt dostosowania systemu może wynosić nawet 50% obecnej kwoty utrzymania systemu).

Art. 20 ust. 6 – zapis nakazujący utrwalanie za pomocą urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk, obrad kolegialnych komisji rad dzielnic wymaga od organów poniesienia dodatkowych kosztów w celu zakupu niezbędnych urządzeń (np. rady dzielnic nie dysponują odpowiednimi urządzeniami oraz nie posiadają środków finansowych na ich zakup). Obowiązek rejestrowania obrazu i dźwięku wydaje się zbędny i nakładający nadmierne obciążenie gminy, zwłaszcza w kontekście faktu, iż posiedzenia komisji, ze względów tematycznych, często mają charakter wyjazdowy (wymagałoby to udziału „ekipy filmowej”).

Art. 20 ust. 4 i 5 – jednostki pomocnicze nie posiadają swoich BIP-ów, więc gdzie miałyby zamieszczać protokoły lub stenogramy (jeśli w BIP gminy to jakiś urzędnik musi zająć się obsługą tych jednostek)

Art. 100 - konieczność prowadzenia w BIP wykazu ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w formie umożliwiającej przeszukiwanie oraz sortowanie informacji w nim zawartych wiąże się z dodatkowymi nakładami finansowymi w celu dostosowania systemów informatycznych tj. BIP oraz systemu z danymi.

Art. 57 ust. 1, drugie zdanie: jest "**Świadczenia** majątkowe funkcjonariuszy...", powinno być "**Oświadczenia** majątkowe funkcjonariuszy..."

.....

- Zbyt szeroki katalog osób objętych obowiązkiem składania oświadczeń majątkowych budzi wątpliwości dotyczące naruszenia konstytucyjnego prawa do ochrony życia prywatnego, co może prowadzić do wniosku, że chodzi o lustrację majątkową obywateli.
- Wzrost o kilkaset procent liczby osób zobowiązanych do składania oświadczeń majątkowych spowoduje konieczność tworzenia nowych komórek organizacyjnych zajmujących się przyjmowaniem i analizowaniem oświadczeń, co będzie wiązało się z dodatkowymi kosztami związanymi z obsługą tego zadania.
- Ustawa nie nakłada obowiązku dołączania do oświadczenia rocznego, składanego co roku do dnia 30 kwietnia, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, kopii zeznania podatkowego PIT, a także nie nakłada obowiązku (poza wyjątkami wynikającymi z art. 58 ust. 2) przesyłania kopii oświadczenia do właściwego urzędu skarbowego. Jednocześnie jednak nakłada na osoby dokonujące analizy oświadczeń obowiązek żądania od osób składających oświadczenie rocznych zeznań podatkowych (PIT), porównywania treści oświadczenia z treścią innych dostępnych im na podstawie odrębnych przepisów dokumentów, zawierających informacje o stanie majątkowym, dochodach i zobowiązaniach, danymi zawartymi w publicznych rejestrach wskazującymi na stan majątkowy, dochody i zobowiązania (art. 58 ust. 3 pkt 1-3). Niestety projekt ustawy nie podaje przykładów dokumentów i rejestrów, z których powinien korzystać analizujący oświadczenie, a jednocześnie wyłącza z analizy urzędy skarbowe dysponujące odpowiednimi dokumentami do prowadzenia analizy oświadczeń. Jest to więc przerzucenie ciężaru analizowania oświadczeń majątkowych tylko na organy i osoby, do których te oświadczenia będą składane, co znacznie wydłuży i skomplikuje proces analizy oświadczeń majątkowych.